

'Max was mijn levensproject'

André Venema

@AndreF1nl

Max Verstappen heeft zich in vijf jaar ontpopt tot **smaakmaker, wereldster** en een van de waardevolste bezittingen van de Formule 1. In een **exclusief gesprek** samen met vader Jos blikt hij terug en vooruit. "Ik kan hem **nooit genoeg bedanken** voor wat hij voor mij heeft gedaan."

Peter van Egmond

M

ax, hoe zou jij je band met je vader willen omschrijven?
 Max: "We hebben zoveel met elkaar meegemaakt. Niemand zal ooit ook maar in de buurt kunnen komen, zo sterk is die band. Je begrijpt elkaar, snapt meteen waar de ander het over heeft." Jos: "We hoeven alleen maar naar elkaar te kijken." Max: "Dan weet je meteen wat er aan de hand is." Lacht: "In alle opzichten." Jos: "Hij ziet

aan mij wanneer ik blij ben, of wanneer ik niet blij ben."
 Max: "Al is dat nu natuurlijk een stuk relaxter. Kijk, met karten was het doel Formule 1. Daar moest alles voor gedaan worden. En als het wat tegenzat, dan kon er wel eens een scheldpartij doorheen komen. Dat is nu natuurlijk veel minder." Jos: "Dat kan ook niet meer. Max is jong, heeft een eigen karakter. Of hij sterker is dan ik? Nou..." Max: "Ik heb meer uithoudingsvermogen." Jos: "Als het langer duurt dan twee minuten, is hij wel sterker. Maar die eerste twee minuten heeft hij nog aan kwaaië aan mij."
 Max: "Het is het gewicht dat ik moet optillen, hè." Jos: "Hij rent eerst twee minuten weg en dan... Nee, zover komt het uiteraard niet. We hebben zoveel meegemaakt, alles is nu veel relaxter." Max: "Voor mij is dit de perfecte vader-zoonrelatie. Ik weet niet beter. Wat hij in zijn carrière allemaal voor mij heeft gedaan, is natuurlijk ongelooflijk. Daar kan ik hem nooit genoeg voor bedanken. Ik zou niet weten wie dat anders op deze wereld heeft gedaan." Jos: "Het leuke is ook dat we alles bespreken." Max: "Qua racen bespreken we alles, dat kunnen we ook van elkaar hebben. Maar we hebben het ook over andere dingen. Als ik iets in elkaar moet knutselen, vraag ik dat aan hem." Jos: "Ik ben hier natuurlijk niet om hem alleen maar af te zeiken. We hebben een doel, dezelfde missie."

Max, ben je tevreden waar je nu bent?
 Max: "Dat ligt er natuurlijk aan hoe je het bekijkt. Ik was net klaar met karten, kwam op mijn zeventiende in de Formule 1. En als je dan wedstrijden wint en op het podium staat, mag je daar heel tevreden mee zijn. Maar als je eenmaal in de Formule 1 zit, wil je meer. Je kunt het dus van twee kanten bekijken. Maar ik denk dat wat we tot nu toe gepresteerd hebben, wel goed is." Jos: "In 2013 hadden we ervoor getekend te zijn waar we nu zijn. Maar dan zit je in de Formule 1 en zie je hoe je dingen doet. Dan had het net zo kunnen zijn dat Max al een keer wereldkampioen was geweest. Maar we zijn zeker tevreden over hoe de dingen zijn gegaan. Nu moeten we naar het volgende niveau, de wereldtitel. Want dat is altijd ons doel geweest." Stellig: "Het moet niet alleen bereikt worden, dat gaat ook bereikt worden." Max: "Dat is wel de intentie, ja." Jos: "Nou ja, de intentie... De ingrediënten zijn er, je bent nu afhankelijk van het materiaal waarmee je het moet doen."

Zijn er in de afgelopen vijf jaar dingen mee- of tegengevallen?
 Max: "Neuh... Ik had zo iets van: ik zie het wel. Ik maak me er niet zo druk om. Of ik er onbevangen ben ingestapt? Dit, Formule 1, is wat ik altijd wilde. Voor mij draait het erom wat er op de baan gebeurt. Alles wat er verder omheen draait, hoort er gewoon bij. En daar probeer je zo goed mogelijk mee om te gaan. Aan de andere kant: als je op het circuit presteert, wordt de rest ook allemaal wat gemakkelijker."

Toch wordt er niet alleen in een raceweekende veel van je gevraagd.
 Max: "Ach, dat gaat redelijk automatisch." Jos: "Het hoort er nu eenmaal bij, Max gaat er vrij gemakkelijk mee om. Ik denk dat als hij moet kiezen, al die sociale media van hem misschien niet hoeven. Het draait om racen, de competitie op het circuit en het team. Maar er komt tegenwoordig meer bij kijken waar je rekening mee moet houden, ook privé. Met sociale media kan iedereen nu zijn zegje doen, dat was vroeger niet zo. Je moet gewoon heel erg goed opletten. Iedereen heeft tegenwoordig een telefoon: als je ergens bent, kan men een filmpje maken, dat op het net gooien en de hele wereld weet het meteen."

Max, hoe voelt het om op het podium te staan.
 Blijft het bijzonder?
 Max: "De allereerste overwinning in Barcelona gaf me de meeste emotie. Kijk, die overwinning vorig jaar in Brazilië was natuurlijk mooi: je staat op het podium. Maar je hebt het al een paar keer meegemaakt. Het blijft uiteraard heel mooi en ik ben ook blij, maar bij de allereerste ga je meteen terug in de tijd. Dan denk je aan al die jaren, wat je er voor over hebt moeten hebben. En als het dan uitkomt... Heel vaak ga je naar de Formule 1 en dan win je niet meer. Als dat dan in het tweede seizoen al lukt, met die overstap van Toro Rosso en dat hele verhaal erachter: dat was ongelooflijk. Ik ben niet heel emotioneel, denk ik. In Barcelona

‘DE ALLEREERSTE
 OVERWINNING IN
BARCELONA GAF ME
 DE MEESTE EMOTIE,
 DAAR ZAT IK DICHT
 TEGEN **TRANEN** AAN’

zat ik echter dicht tegen tranen aan." Jos: "Ik zat er zeker ook tegenaan."
 Max: "En je had een bloedneus." Jos: "Ik weet het nog precies. Ik zat samen met Raymond in dat hokje van hem in het motorhome te kijken van: het zal toch niet gebeuren... Het was zo spannend! Als je die beelden nu weer terugziet, krijg ik er nog kippenvel van." Max: "Ik ook. Jawel. Ik krijg sowieso kippenvel van mooie momenten, mooie races. Vooral van die laatste paar ronden in Barcelona. Als ik de beelden nu zo snel even terugkijk: kippenvel. Want dit is waar je het uiteindelijk voor doet. En ook voor het kampioenschap, natuurlijk. De zege in Barcelona was het tweede doel: het eerste was Formule 1, de tweede een Grand Prix-overwinning, de derde is het wereldkampioenschap. Maar daar moet je ook wat geluk bij hebben."
 Jos: "Je moet op het juiste moment op de juiste plek zijn. Dat heb je niet altijd in de hand. Je bent afhankelijk van heel veel dingen. Maar we hebben het doel en we hebben nog een paar jaartjes." Max, met een stalen gezicht: "Nog vijf. Dan stoppen we ermee." Er volgt een lachsalvo. ❖

DUIVELSE MAX

Op initiatief van de Formule 1-rechtenhouder vierden de twintig coureurs in Abu Dhabi een vervroegde kerst. Iedere coureur moet na loting voor een van de collega's een kerstpresentje kopen, dat op het Yas Marina Circuit wordt overhandigd. Max Verstappen krijgt van zijn oud-teamgenoot Carlos Sainz een duivelspoppetje en een kleine golfset van Real Madrid, de favoriete club van de Spaanse coureur. "Hij ziet mij kennelijk als een duiveltje, haha. En hij weet dat ik golfen niet leuk vind en dat Barcelona mijn favoriete Spaanse club is." Verstappen moet een cadeautje kopen voor Daniel Ricciardo, tot vorig seizoen zijn collega bij Red Bull. Wat hij voor de Australiër heeft gekocht? "Een karaokemachine met het logo van Red Bull."